A portrait of Jeroen Windmeijer, a man with curly grey hair, glasses, and a beard, wearing a dark pinstriped suit jacket over a light blue shirt. He is smiling slightly and looking towards the camera. The background is blurred, showing what appears to be a book launch event with other people.

De Leidse thrillerschrijver Jeroen Windmeijer houdt er een moordend tempo op na. Op 13 augustus verschijnt alweer zijn vierde boek in vier jaar tijd, getiteld *De Offers*. Daarin neemt Jeroen ons mee op avontuur naar Bolivia. Vandaar dat Museum Volkenkunde hem de ideale locatie leek om bij te praten.

Jeroen Windmeijer TIJD VOOR INDIANENVERHALEN

TEKST Richard Post FOTOGRAFIE Wouter Keurts

We spraken Jeroen de afgelopen jaren vaker. Toen als docent godsdienst aan het Visser 't Hooft Lyceum, die ook boeken schreef. Nu zitten we tegenover een fulltime schrijver. “Het lesgeven en het schrijven was steeds moeilijker te combineren”, vertelt hij. “Op een gegeven moment waren het gewoon twee banen naast elkaar. Ging ik bijvoorbeeld na het lesgeven snel naar Hoppezak om een pak te huren voor het Schrijversbal van diezelfde avond. Kwam ik na dat evenement pas laat thuis en stond ik de volgende morgen vroeg weer voor de klas. Dat was niet meer te doen. Het was tijd om de gok te wagen en een schrijversbestaan op te bouwen.”

Ja, was het een gok?

“Weet je wat het is? Veel mensen doen niet wat ze het liefst zouden willen doen. Die stellen dit soort beslissingen uit tot na hun pensioen. Maar hoelang kun je er daarna nog van genieten? Ik ben vijftig jaar geworden en dat vond ik een mooi moment om deze stap te maken. Het is in zoverre een gok dat ik nu boeken móét verkopen om een inkomen te hebben. Aan de andere kant: het gaat natuurlijk best goed. In dat opzicht is het een veilige gok.”

Is deze stap een beloning voor de actieve manier waarop je je boeken promoot?

“Het klopt dat ik er erg veel energie in steek. Als persoon ben ik nog vrij onbekend, dus het is goed om mijn gezicht te laten zien. Voor *Het Pilgrim Fathers Complot* ben ik verspreid door het hele land langs meer dan vijftig boekhandels geweest om te signeren. Ik spreek dan actief mensen aan, vertel wie ik ben en maak een praatje met ze. Vaak blijken ze mijn boeken wel te kennen. Mijn boekomslagen zijn bekender dan ikzelf, haha.”

Ben je al gewend aan je ‘nieuwe’ leven?

“Het is vooral de aandacht die het anders maakt. Dat je je eigen hoofd in kranten en tijdschriften ziet. Dat je

mailtjes krijgt en wordt aangesproken op straat. Dat mensen met je op de foto willen. Tegelijkertijd ontmoet ik mensen als Maarten 't Hart, Oek de Jong, Ronald Giphart en Karin Slaughter, met wie ik dan zelf op de foto wil. Soms is dat allemaal nog erg onwerkelijk.”

Hoe vul je je dagen als schrijver?

“Ik heb een kantoor aan het Rapenburg. Daar fiets ik 's ochtends rond 8.00 naartoe en daar ben ik dan tot het einde van de middag. Ik ga schrijven of ik doe onderzoek voor mijn verhaal. Tussendoor mag ik graag met iemand lunchen of maak ik een wandeling. Nee, niet om inspiratie op te doen. Inspiratie vind ik een overschat begrip. Ik geloof niet in afwachten en geïnspireerd worden. Ik ga gewoon zitten en schrijven, de inspiratie volgt op de transpiratie. Het einde van het boek heb ik al in mijn hoofd en daar schrijf ik elke dag een stukje verder naartoe. Soms is het voor mijzelf ook verrassing welke wending een verhaal neemt.”

Na drie boeken die zich afspeelden in Leiden neem je ons je in de nieuwe trilogie mee naar Zuid-Amerika.

“Voor mijn gevoel waren de avonturen in Leiden klaar. Ik was bang dat ik in herhaling zou vallen, je kunt niet eindeloos rondjes door de historische stad blijven rennen. Net als Leiden is Latijns-Amerika bekend terrein voor mij. Als antropoloog heb ik er meer dan drie jaar gewoond. Het boek *De Offers* speelt zich af in Bolivia. In het tweede en derde deel van de trilogie vormen respectievelijk Peru en Guatemala het decor. Centraal in die verhalen staat hoe de indianen omgaan met Moeder Aarde. In *De Offers* gaat het bijvoorbeeld over het geloof dat er evenwicht moet zijn tussen wat je neemt en geeft aan de natuur. Offers brengen om een goede oogst af te dwingen. Dit boek is grotendeels gebaseerd op mijn eigen herinneringen aan de periode die ik als student doorbracht bij de Aymara-indianen in Bolivia.”

'Het spel tussen wat echt is en onzin, daar kan ik als schrijver enorm van genieten'

een niche bevind. Mijn publiek vindt het interessant om naast het lezen van een spannend verhaal ook iets op te steken. Het spel tussen wat echt is en onzin, daar kan

ik als schrijver enorm van genieten."

Voelt het inmiddels als werk?

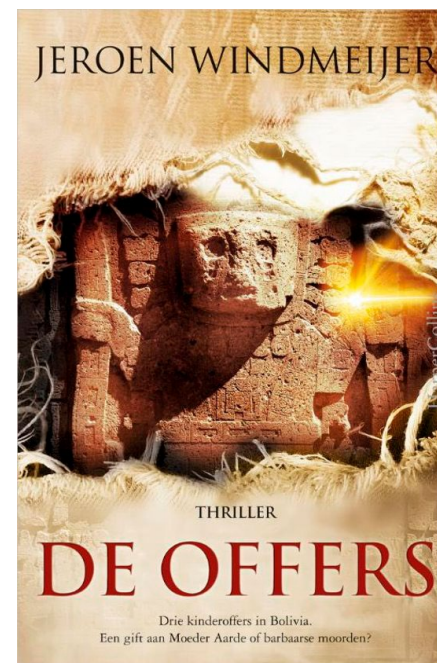
"Haha. Nou, het is niet zo dat ik op maandag al uitkijk naar het moment waarop het vrijdag is. Ik vind schrijven gewoon ontzettend leuk om te doen en heb er enorm veel plezier in. Ik geniet van de waardering die ik krijg in de vorm van positieve recensies en het feit dat mensen mijn boeken kopen. En het scheelt natuurlijk dat ik bij uitgeverij HarperCollins Holland drie contracten heb. Dat biedt zekerheid."

Een gewetensvraag. Wat weegt voor jou zwaarder: het krijgen van waardering of goede verkoopcijfers?

"Poeh... Van waardering kun je geen hypotheek aflossen, maar dat klinkt wel heel zakelijk. Als ik de inhoud van mijn boeken minder zwaar zou maken, zouden ze toegankelijker worden voor een breder publiek en zouden ze nóg beter verkopen. Toch is dat niet wat ik wil. Ik kies liever voor de stijl van goed onderbouwde fictie, dan voor een meer standaard thriller waar aan het einde blijkt dat de butler het heeft gedaan. In dat opzicht kun je dus stellen dat waardering voor mij zwaarder weegt."

Nu je verhalen naar Zuid-Amerika verhuizen, valt er een fraai stukje stadspromotie voor Leiden weg.

"Maar ik vertrek zelf natuurlijk niet uit Leiden. Ik verzorg nog steeds stadswandelingen waarbij we de plekken uit mijn boeken aandoen en in samenwerking met Prokwadraat zijn er nu ook boekjes gemaakt waarmee je zelf een wandeling kunt maken, inclusief een audiotour. Daarnaast ben ik met collega-schrijver Jos van Duinen bezig met de ontwikkeling van het Nautilus-pad. Dat wordt een historische wandeling door de regio, verweven met een fictief verhaal over een monnik. Een heerlijk project voor de afwisseling."

Versijnt op 13 augustus

Voor het tweede boek, dat in 2020 uitkomt, ben je onlangs in Peru geweest.

"Ik heb onderzoek gedaan naar de wonderlijke geometrie in de Nazca woestijn. De theorie is dat de lijnen in het aardoppervlak een boodschap aan het heelal bevatten. Zelfs de meest sceptische persoon moet erkennen dat wat daar is gebeurd onverklaarbaar is. Dat is voor mij het uitgangspunt om een spannend verhaal te schrijven over aliens en Ufo's."

Is dat geen stijlbreuk ten opzichte van je eerste drie boeken, waarin het christendom centraal stond?

"Nee, zeker niet. De leidraad wordt gevormd door de natuurgodsdienst van de indianen, in combinatie met het christendom dat de Europese veroveraars meebrachten naar Zuid-Amerika. De feiten daarover verweef ik met fictie. In zoverre blijf ik het handelsmerk van mijn eerdere boeken trouw. Dat is ook wie ik ben. Deze verhalen komen voort uit mijn eigen fascinatie voor godsdienst, culturen en mythische verhalen. Ik sta óók voor een goede onderbouwing van mijn boeken. Ik merk dat ik me daarmee in